

Medlem kom saa tilbage til det Spørgsmaal, om vi ville forhandle. Jeg forstaar oprigtig talt ikke, at det ærede Medlem kan spørge om det? Er det det ærede Medlem ubekjendt, at vi i Vinterens Løb, i den Tid, vi have været sammen, have brugt den meste Tid til at forhandle med Regjeringen og Landsstinget, nemlig om Bevillingen til Arbeidsløsheden, som netop var et Stykke Finantsloov? Er det det ærede Medlem ubekjendt, at der da førtes Forhandlinger her med Regjeringen og Forhandlinger i Fællesudvalg med det andet Thing? Det troede jeg dog, det ærede Medlem vidste, og det undrer mig, han kan paastaae det Modsatte. Forøvrigt vil jeg kun sige det ærede Medlem, at vil han vide, hvad Udsigt der er til, at en saadan Forhandling kan føre til noget alvorligt Resultat, eller hvorvidt den kan nytte Noget, er der den ganske simple Veie at gaa, nemlig den, som vi gaa: at prøve en alvorlig Forhandling om Finantsloven, foreløbig i Finantsudvalget, og saa se, hvad det fører til. Det kan umulig være saa overordentlig længe, inden vi i alt Fald naaer saa vidt, at man kan se, om det kan nytte at fortsætte eller ikke, og kan det ikke nytte at fortsætte, saa vil jeg forsikre det ærede Medlem om, at jeg ikke skal være ivrig for at trække denne Sags Behandling ud til ingen Nytte — det har jeg hverken Øyst til eller kan have Forsnielse af. Jeg ønsker kun Forhandling, saa længe der er Mulighed for at komme til et Resultat, og Resultatet er her Forstaaelse med det andet Thing om just ikke særlig denne Lov, saa dog overhovedet om Ordningen af de finantsielle Tilstande heri Landet. Er der en Mulighed herfor, vil ingen af Oppositionen paatage sig Ansvar for at vise denne Mulighed bort fra sig; men viser det sig, at Prøven ikke lykkes — det kan jo ikke være saa længe — skal jeg gjerne hjælpe det ærede Medlem til, at vi kunne blive særdige saa snart som muligt.

Dinesen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Den fungerende Formand (Høgsbro): Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Dinesen: Jeg bringer i Erindring, at der er Noget, der hedder: Goddag—Drekkaff. Jeg har endnu ikke faaet Svar paa mit Spørgsmaal. Jeg har spurgt, om man endnu indtager samme Stilling, som da man i Efteraaret nægtede Finantslovsforlagets

Overgang, og jeg har spurgt, om der endnu var samme Opfattelse til Stede hos det ærede Medlem, at det ikke vil forhandle med Regjeringen, som den, der blev udtalt af alle Munde ved de Forhandlinger, der fandt Sted i Efteraaret. Herpaa har jeg ikke faaet noget Svar. Dette tillader jeg mig at fastslaa og skal nu ikke begjære Ordet yderligere, hvis jeg ikke faar anden Anledning dertil.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren (Holstein): Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til det samme Udvalg, som blev nedsat, da 1ste Behandling afbrødes.

Den fungerende Formand (Høgsbro): Ja, hvis dette ikke er en Selvfølge?

Ordføreren (Holstein): Nei, det er vist ikke nogen Selvfølge. Udvalget blev den Gang kun nedsat for at overveje Stillingen ved 1ste Behandling.

Den fungerende Formand (Høgsbro): Naar Ordføreren ønsker en ny Bemyndigelse for Udvalget, skal jeg undergive det Thingets Afstemning.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges det anførte Forslag af Holstein.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende et Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Den fungerende Formand (Høgsbro): Det er mig bekjendt, at Indenrigsministeren ved Forhandlingerne i Landsstinget er forhindret fra at være til Stede her, men jeg antager dog ikke, at der kan være Noget i Veien for at foretage denne Sag. Forhandlingen derom er aaben.